

op smeer eens eene Noctuine tusschen 5 *Crabro's* van een boom moeten weghalen; dit jaar was 5 het grootste aantal, dat ik op een avond waarnam en daarvan zaten er 3 op één boom. In October trof ik nog een mannetje van *Vespa crabro* in huis aan.

Ook wat de vlinders aangaat, vond ik 1910 een merkwaardig jaar.

Dagvlinders nam ik over het algemeen weinig waar. In Juni was de vangst op smeer, zoowel in Limburg als onder Apeldoorn, beter dan verleden jaar. In Juli begon het te minderen en in Augustus en September kwam onder Apeldoorn bijna geen vlinder meer op smeer voor. Opmerkelijk was het, dat de meest algemeene soorten soms geheel ontbraken en enkele exemplaren van meer zeldzame soorten aangetroffen werden.

Dyschorista suspecta Hb., na 1894 alhier niet meer waargenomen, kwam dit jaar in meerdere exemplaren weder voor.

Agrotis interjecta Hb., sedert 1893 niet meer op smeer gevonden, trof ik ook dit jaar weder aan, al was het dan ook maar in één exemplaar.

Het merkwaardigste is zeker, dat ik geen enkele *Agrotis xanthographa* F. gezien heb, eene soort, die andere jaren tot vervelens toe in Augustus alhier op smeer wordt aangetroffen.

H. A. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL.

Acarologische Aanteekeningen XXXV.

Bryobia pratensis Garman.

Van den heer H. E. EWING te Ithaca, N. Y., ontving ik eene *Bryobia pratensis* Garman. Deze bleek mij, na onderzoek, niet anders te zijn, dan onze zeer gemeene *Bryobia cristata* Dugès.

Tetranychus bimaculatus Harvey.

Drie exemplaren kreeg ik van genoemden heer ten geschenke. Het waren niet anders, dan onze zeer gemeene *Tetranychus telarius* L.

Rhagidia pallida Banks.

Van denzelfden ontving ik een exemplaar. Het onderzoek bracht aan het licht, dat het slechts een, bij ons zeer gewone, *Rhagidia pratensis* C. L. Koch was.

Linopodes antennaeipes Banks.

Ik had gelegenheid een exemplaar te bestudeeren, mij door denzelfden acaroloog toegezonden. Ik zag slechts een *Linopodes motatorius* L. vóór me.

Microthrombidium locustarum Walsh.

Larva. H. E. EWING's eigen exemplaar kon ik onderzoeken. Deze soort is beslist synoniem aan *Euthrombidium trigonum* Hermann. Ook de door Ewing beschreven volwassenen behooren tot deze soort.

Achorolophus ignotus Oudms.

Larva. Van denzelfden kon ik eene ongedetermineerde larve onderzoeken, die mij bleek te zijn de bij ons zeer gemeene *Achorolophus ignotus* Oudms.

De Amerikanen mogen, alvorens namen te geven aan »nieuwe soorten«, wel eens een grondige studie maken van de europeesche!

Microthrombidium alfreddugèsi Oudms. en
Tetranychus tlalzahuatl Murray.

Larva. In *La Naturaleza*, ser. 2. v. 2. p. 5, 6 (sep.), pl. VIII, f. 1—4, 1892, beschrijft ALFRED DUGÈS onder den naam van El tlalzahuatl eene *Thrombidium*-larve, waaraan MURRAY in zijn *Economic Entomology*, *Aptera*, p. 113, 1877, den naam gaf van *Tetranychus tlalsahuate*.

DUGÈS zond 4 exemplaren ervan aan Prof. Dr. E. L. TROU-ESSART te Parijs, die ze mij welwillend ter bestudeering afstond. Verschillen tusschen de beschrijving van DUGÈS en deze individuen noopten mij deze als eene nieuwe soort aan te zien, waaraan ik den naam gaf van *Microthrombidium alfreddugèsi* (zie Ent. Ber. v. 3, n. 54, p. 84, 1 Juli 1910).

Versch materiaal van eene naverwante soort geeft mij aanleiding in te zien, dat die verschillen niet bestaan, zoodat *Microthrombidium alfreddugèsi* Oudms. 1910 = *Microthrombidium tlalzahuatl* Murray 1877.

Microthrombidium helleri nov. sp.

Larva. Rugzijde: Schildje tweemaal breeder dan lang, trapezoidaal, achter breeder dan vóór; achterzijde afgerond. Pseudostigmataalharen in de distale helft lang behaard. Rug met 5 dwarsrijen van 4 haren. Deze zijn nauwelijks zichtbaar eenrijig behaard. Palpfemur met veertje; genu met glad haar; tibia met twee gladde haartjes en intern veertje; klauw halverwege met uiterst korte ventrale nevenklauw; galea met 2 gladde borstels. — Buikzijde: Palptarsus klein, met 4 veertjes en twee reukharen. Maxilli- en gewone coxaalharen zijn veertjes. De overige 14 buikharen als de rugharen; aars lang. — Op *Passalus* sp. (Coleopteron), Paramaribo, Suriname, 21, VII, 1908. Missionaris C. Heller. Type in Museum Hamburg.

Microthrombidium tlalzahuatl Murray.

Larva. Zeer naverwant aan *M. helleri*. — Rugzijde: Schildje bijna tweemaal breeder dan lang, trapezoidaal, achter breeder dan vóór, achterzijde afgerond. Pseudostigmataalharen in de distale helft lang behaard. Rug met 5 dwarsrijen van 4 haren. Deze zijn eenzijdig behaard. Palpfemur met dik, behaard haar; genu met veertje; tibia met twee gladde haartjes en intern veertje; klauw halverwege met ventrale nevenklauw iets korter dan de eigenlijke; galea met twee gladde borstels. — Buikzijde: Palptarsus klein, vierkant, met 3 (?) veertjes en twee reukharen. Maxilli- en gewone coxaalharen zijn veertjes. De overige 4 buikharen als de rugharen; aars kort, in rond glad aarsveld. — Veroorzaakt in Mexico jeuk, ontsteking, soms ettering, aan oogleden, oksels, navel en praeputium van *Homo*. — Type dezer nieuwe beschrijving in Collectie Trouessart, Parijs. — De beschrijving in Ent. Ber. v. 3, p, 84 sub nomine *Micr. alfred-dugèsi* vervalt.

Rohaultia nov. gen.

J. ROHAULT behandelt in zijn *Traité de Physique*, Parijs, 1671, cap. 21 pars 1, *De rerum naturalium elementis* den *acarus* = *Acarus siro* = de schurftmijt.

Larva. Dit genus onderscheidt zich van de tot dusverre bekende *Thrombidium*-larven door het bezit van slechts 2 klauwen zonder pulvillum aan alle pooten; van twee paar pseudostigmata; van een crista met (voorste) areola, en van gescheiden coxae I en II.

Door de twee klauwen nadert het het Hydrachnidengeslacht *Limnochares*; de gescheiden coxae I en II doen verwantschap vermoeden eenerzijds met de Hydrachniden-genera *Limnochares* en *Diplodontus*, anderzijds met het Erythraeiden-geslacht

Belaustum; de twee paar pseudostigmata doen aan *Erythraeidae* denken; de crista aan *Belaustum*.

Tegen de verwantschap met *Hydrachnidae* spreken de sterk behaarde cilindrische en sterk gerimpelde tarsen, tegen die met *Erythraeidae* het bezit van oerstigmen.

Type *Rohaultia biungulum* Oudms.

Rohaultia biungulum nov. sp.

Larva. Schildje min of meer driehoekig, met afgeronde hoeken, met een hoek naar voren, alwaar een naar voren gericht blaasje te vinden is (als bij *Heterothrombidium*); daarachter de areola met een paar pseudostigmata; daarachter de crista. Ter weerszijden van deze, in het midden van het schildje, het tweede paar pseudostigmata. Aan den rand van het schildje nog 4 haren. Lichaam donker koffiebruin (in spiritus), dik ovaal, 1 mm. of meer lang, met 6 langsrijen van 5 haren. Alle lichaamsharen staafvormig, nauwelijks zichtbaar gedoornd. Capitulum zeer kort; palpen lang (als bij *Diplodontus*). — Op *Tipula longicornis*, Hilversum, VII, 1910. Dr. de Meijere, aan den oever eener kreek.

Metathrombium inexpectatum Oudms.

Larva. Versch materiaal van *M. poriceps* Oudms., mij door Dr. de Meijere toegezonden, waaronder een paar kleine exemplaren aanwezig waren, deden mij besluiten mijn eenig exemplaar van *M. inexpectatum* te her-onderzoeken, en met de kleine exemplaren *poriceps* te vergelijken. Het resultaat van dat onderzoek is, dat mijn *inexpectatum* niet anders is, dan een zeer klein, gemutileerd exemplaar van *poriceps*.

Typhlothrombium nanus Oudms.

Larva. Dr. I. TRÄGÅRDH vond hiervan twee exemplaren op *Georychus hottentottus* Less.

Parathrombium meruense Trägårdh.

Larva. TRÄGÅRDH's *Trombidium meruense*, beschreven in Sjösted's Kilimandjaro - Meru Expedition, v. 20, p. 37, t. 2. f. 18 behoort tot het genus *Parathrombium*.

Thrombidium africanum nov. sp.

Larva. Naast verwant aan *Thr. striaticeps* Oudms. — De zeer kleine symmetrische rugschildjes verheffen zich puistvormig; de vervormde klauw aan poot III is over hare geheele lengte even breed. De middelklauw aan poot III is afgebroken en korter dan de normale buitenklauw. Galea met 2 fijne haartjes. — Op *Cryptopteromyia jeanssoni* Träg., eene Phoride (Dipt.), Pietermaritzburg, III, 1905; Dr. I. TRÄGÅRDH.

Blankaartia nov. gen.

S. BLANKAART (BLANCAARD) gaf in 1679 zijn »Lexicon novum medicum« uit. Meer bekend is zijn werk »Schou-Burg der Rupsen, Wormen, Maden en vliegende Dierkens daaruit voorkomende«. 1688. In beide werken worden ook *Acar*i behandeld.

Larva. Verwant aan *Thrombidium* Fabr. en *Neothrombium* Oudms. Capitulum gedeeltelijk zichtbaar; voorschildje vlak, niet ventraal omgebogen, slechts in de achterhelft lang gestreept; achterschildje met vele (18) haren; onderlip zonder chitineusen ring. De twee maxillicoxaalharen vóór de palpen; één haar op iedere coxa II; derde pootpaar met normale klauwen. — Type *Thrombidium niloticum* Trägårdh.

Blankaartia nilotica Trägårdh.

Larva. Voor- en middelpooten ieder met slechts 2 klauwen; achterlijf met meer dan 70 gladde wratvormige schildjes; op

ieder een haar; alle haren geveerd; pseudostigmataalhare lang, dun, glad; maxillicoxaalhare zeer kort, doornvormig (als bij *Euthrombium trigonum* Herm.).

E t t m ü l l e r i a nov. gen.

M. ETTMÜLLER is de eerste, die, 1682, eene verhandeling schreef over »de Sironibus« (= *Acarus siro*, de schurftmijt).

Larva. Verwant aan *Metathrombium*. — Voorschildje zonder vrijen voorrand; met ventraal omgebogen voorhoeken (als bij *Thrombidium*); deze van stekeltjes voorzien; twee poreuse symmetrische rugschildjes, ieder met één haar; 22 gladde wratvormige rugschildjes, eveneens ieder met één haar. Type *Thrombidium sucidum* Trägårdh.

E i t m ü l l e r i a s u c i d u m Trägårdh.

Larva. Dit dier vereenigt kenmerken in zich, aan *Metathrombidium* en *Thrombidium* eigen. Voorschildje groot, breed, vierkant, met ventraal omgebogen voorhoeken; achterschildje nog breeder; palpfemur, genu en tibia ieder dorsaal met een bijna onzichtbaar doorntje; galea met twee fijne haartjes. Palpen lang en slank; maxillicoxaalhare als bij *Thrombidium*.

A c h o r o l o p h u s i g n o t u s Oudms.

Larva. Door de welwillendheid van Dr. I. Trägårdh had ik de gelegenheid het type-exemplaar van *Erythraeus groenlandicus* Trgdh. te onderzoeken. Het is slechts de gewone *Ach. ignotus*.

A c h o r o l o p h u s s i e v e r s i nov. sp.

Larva. Rugzijde: Schildje breeder dan lang, met 4 dikke knotsvormige, dicht behaarde haren; pseudostigmataalhare

dun, stijf, in de distale helft fijn- en kort-behaard. Palpfemur met dik, spits, dicht behaard haar; genu met knotsvormig, dicht behaard haar; tibia intern met korte, weinig behaarde borstel, dorsaal met dik, staafvormig, behaard haar; klauw gewoon. Galea met twee gladde borstels; distaal met kleine kuif. Mandibelbasen zeer breed en fraai afgerond. Rug met een rij van 4 haren tusschen de oogen, dan een rij van 6, dan 5 rijen van 8 haren. Deze zijn spoelvormig en dicht (8-rijig?) behaard. — Ook de korte pooten zijn met zulke haren bezet. — Buikzijde: Alle haren als die der rugzijde. — Op...?, Puerto Cabello, Venezuela; Sievers; Type in Museum Hamburg.

Achorolophus schedingi nov. sp.

Larva. Deze afwijkende soort heeft zeer lange pooten. Poot I heeft aan het telefemur 3, aan het genu 5 en aan de tibia 1 fijne tastharen; poot II aan de tibia 1. — Rugzijde: Schildje achter breed afgerond, voor konkkaaf. Pseudostigmataal-haren dun, stijf, in de distale helft dun en fijn behaard. De 4 andere schildharen staafvormig, behaard. Rugharen distaal langer behaard dan proximaal, waardoor ze iets knotsvormig schijnen; 21 paar; aan den achterrand nog 5 paar. Mandibels fleschvormig, hals der flesch kort. Galeaborstels glad. Palpfemur met 1, genu met 1, tibia met 2 lange behaarde haren. Klauw aan de punt gebogen en van 2 tot 4 kleinere nevenspitsen voorzien. — Buikzijde normaal. Palptarsus lang, met 4 veertjes, 2 tast- en 2 reukharen; het distale reukhaar staat schuin, niet in het verlengde van den tarsus. De mandibelspitsen zijn omringd door een dichte massa doorzichtige slippen (de kuif of lophos). — Op een Rhopaloceron, Corral, Zuid-Chili, Jan. 1907, C. Scheding. — Type in Museum Hamburg.

Achorolophus lomani Oudemans.

Larva. Nadere onderzoekingen leeren mij, dat er wèl een schildje aanwezig is, en wel een driehoekig, met lange pseudostigmataalharen en slechts 2 andere haren. De galea draagt haar twee borstels niet dorsaal, maar zuiver lateraal. Het hypostoom draagt 2 paar haren. Het palpfemur en het genu dragen ook aan de ventrale zijde ieder een sterk behaard haar. Door al deze kenmerken is deze soort afwijkend van alle andere *Achorolophus*-soorten, inclusief *A. schedingi*. — Ook de coxae I dragen een haar.

Thecarthra porzanae Can.

CANESTRINI beschreef (in Att. R. Ist. Ven. Sc. Lett. Art., 1878, p. 49) een *Dermaleichus porzanae*.

BERLESE noemde deze soort (in zijn werk Acar. Myr. Scorp. Ital. fasc. 76, no. 4) *Pterolichus porzanae*.

Ik had gelegenheid 4 ♀ te onderzoeken, en vind nu, dat deze soort tot het genus *Thecarthra* behoort; er zijn twee vertikaalharen aanwezig.

A. C. OUDEMANS.

**Mesogona Oxalina Hbn. eene nieuwe vlindersoort (Noctuide)
voor Nederland.**

In September j.l. in Valkenberg (L.) vertoevende, ving ik aldaar op den 9^{en} dier maand bij lamplicht op mijne kamer in het Hôtel »Het Huis ter Geul« een voor mij onbekenden vlinder.